

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 32. ANUL XV.

Sabiu, in 20 Aprilie (2 Mai) 1867.

Telegrafulu este de doue ori pe septemana: joi'a si Duminica. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditura foiei pe afara la c. r. poste, cu bani gata prin scrisori francate, adresate catre expeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. ur' pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte partii ale Transilvaniei si pen-

tru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. era peo jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri straine pe anu 12 pe 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se platescu pentru inteia ora cu 7. cr. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Sabiu, 19 Aprilie.

In nru lu trecut am amintit ca gradin'a nostra are lipsa de lucratori. Amu amintit ca trebuie sa fia armonia intre lucratori, deca e sa fia sporiu in lucru. Si lucru amu disu ca este multu.

Sa remanemu numai la ramulu ce e adi la ordinea dilei, la celu politicu. Sa ni-lu infatiosiemu inca odata si sa vedemu, putemu aspirá la vre unu sporiu, dupa procederea in care ne aflámu? Dicemu ca nu.

Caus'a nesporirei, carea o putemu identificá cu disparitatea cea mare a opiniuniloru, vine si din maliti'a unor ambitiosi. Insa totu e mirare, ca acesti putini suntu in stare de a aduce in confusiune pre multi si ai face sa esiteze, asiá, incátu, candu va sa face cine-va vre-unu pasu activu in cele politice, indata vedi pre multi standu pre locu, cum incepu cei'a a suslá in trambiti'a indoeliloru si a tonuriloru nearticulate politice, care opresce pre ómeni inaintea unui caosu, unei imagini ce se perde si care lasa nedecisiunea in anim'a omului si carea in fine produce neresolutiunea si din acést'a inertia definitiva, in o parte considerabila a natunei.

E adeveratu ca nematuritatea politica a unor publicisti magiari inca nutresce aceste esitari, si prin urmare contribue la perplesitatea unor ómeni, cari in totu articulasiulu unor provincialisti vede periclitata natunea, vede pregatita surparea ei totala. Se intelege mai departe, ca unguri cu fanfaronade de acele care si batu jocu de realitate, dar cari preste multu putinu voru fi derise insele de realitate, nu facu servitiu nici nationalitatiei noastre, nici nationalitatiei loru, nici patriei comune, nici in fine viitorului nostru comunu. De aceea delori'a nostra a romaniloru este, a ne radica preste acestu orisonu alátu de tiermuritu, a purta computu de acei factori, cari au sa conlucre la destinele unui poporu si numai deca voru aflá intre aceste lacune, defecte, sa se ingrigiéscá indata si cu tota seriositatea sa véda sa astupe loculu golu cu ce-va folositoru.

Unii ómeni insa imbetati de aceste impreginarí, zapacescu apoi intre unii termini séu parole de di folosite de unii si altii si sfermandu si capulu cu aceste parole de di trecu cu vederea preste lucrulu principalu si apoi sa te miri, deca vedi pre atari ómeni in naivitatea loru combatandu-se pre sine insii? Casurile suntu pre prospete si prea numeroase ca sa ne oprimu la datele speciale si asiá ne indostulimu a luá unulu dintre tote si adeca acé'a, carele a devenitu idea lipsa pentru multi: ca amplotiati romanu suntu nisce corpuri cangrenate, cari latescu numai pustiirea nationalitatiei romane.

Preolimea nostra se póte mangaiá (?) acum, ca celu putinu a capelatu o colega, carea deca voru urma lucrurile pre cord'a acést'a mai departe, nu va mai fi singura tint'a isbituriloru, din partea lumei malcontente.

Amu vrea sa scimu ce vreau ómenii, cari se arunca acum cu atát'a predilectiune asupr'a amplotiatiiloru, si ce statorescu de principiu in privint'a acést'a? Dice-voru ei, cum au inceputu dejá a se pronuntia prin diuarie (vedi si cor. d. Fagarasiu in „Tromp. Carp.“ nr. 508), ca amplotiatulu candu a primitu decretulu de denumire si-a vendutu tota puterea sea sufletesca si trupesca, pana si convingerile, individualmente aceluia, care e contrasemnatu in decretu? Atunci in adeveru principulu aru trebui statoritu: „Totu omulu amplotiatu este sclavu, carele lucra la despotulu seu (fia acé'a persóna fisica séu morala totu atát'a) pentru 25-100 fl si mai multu pre luna, si se deosebesc de sclavulu ord. numai intru catu nu se vinde la alti stapani.“ Insa totu asiá se aru putea dice despre concipientii advoca-

tiloru, totu asiá despre advocati, cari-si capeta plata loru dela partide; si óre alte referentie numai suntu in lume, cari aducu in legaturi de aternare pre ómeni unii de altii? Prin urmare lumea tota e sclava, nimenea liberu, totu corpulu societatiei e cangrenatu si fiindu ca cangren'a trebuie esterminata, societatea intréga trebuie esterminata. — Candu se pune omulu sa faca deductiuni eata ca vine la ridiculosu. E gresitu principulu statoritu de unii ómeni in asta privint'a si pentru aceea, pentru ca e deprimatoriu de moralitatea tuturoru aceloru individi, cari se pregatescu pentru servitiulu statului. Atari ómeni, dupa asemenea principii, potu sa se lapede a priori de ori ce interese pentru prosperarea societatiei omenesci. Atari ómeni, dupa asemenea principii, potu sa si dica in sine: noi avemu sa scriemu, sa manipulámu, sa administrámu, dupa §§ sciuti, — o rutina, eata totu ce ne trebuie, de aci incolo sfermese lumea, nóne nu ne pasa, noi eo ipso suntemu condamnati anu ave convingeri, nici voia, ci numai aceea ce ne dictéza procedur'a.

Credemu ca nu va fi nici unu románu, care sa doréscá ca inteligintia nostra, pentru carea asuda natunea in atátea modori sa devina o familia de trantorii sociali, cari sa nu faca decátu sa consume in sine puteri pentru natune perdate si chiaru, candu in unu statu óre-carele aru fi pusa in lucrare directiunea acést'a, noi sa admonámu pre barbatii nostri sa nu se molipsesca de ból'a acést'a, seu la casu candu acéast'a aru fi unu ce ne evita-bilu, atunci sa ne rugám de monarchu, de dieta si de cine vomu sci, numai sa nu cum-va sa mai priméscá vre-unu individu de ai nostri intre amplotiati si pre toti cati suntu sa-i scóta afara.

In unu statu in adeveru constitutionalu, unde disparu predilectiunile si prejudetiele e unu postulat, ca fia care omu sa aiba convingerea sea libera, independenta. Fia amplotiatu, fia ne amplotiatu, candu patri'a cere dela densulu unu sfatu lu va dá fara de nici o reserva, pentru ca deca este sfatulu opusu cararei pre care merge regimulu nu e inca urmare, ca elu vrea sa restórne ceea ce vrea regimulu. Acea, adeca resturnarea, nu o va face nici Petru nici Pavelu, cari suntu amplotiati, ci o va face totalitatea seu majoritatea corpului legislativa, ceea ce numai póte fi imputatu unui individu, ci unei corporatiuni si in fine nu amplotiatulu, ci deputatulu vorbesce candu vorbesce in favorea unui poporu, si prin urmare si a statului, pre cale legislativa.

La noi la romanii ból'a acéast'a de a se pune perina móle indiferentismului au iruptu numai de unu anu si jumetate si multiamita ceriului, ca dupa semne a cuprinsu terenu inca de totu putinu; ba suntemu de credintia, ca cerendu trebuint'a toti cá unulu voru fi in fruntea causei nationale, precum a fostu si pana acum.

Candu dorimu noi acéast'a apoi o dorimu, ca sa se faca pre bazea a doue terenuri forte de lipsa la aperarea unei cause nationale si adeca pe bazea terenului cunoscentiei istorice si a economiei nationale.

Aceste doue insa sa se unesca in eluptarea drepturiloru nationalitatiei nostre si atunci ni amu implinitu detori'a, iera de ajungerea scopului putemu fi cá siguri, vina ori ce obstacule voru veni.

Conlucrarea factoriloru pre cari ii avemu e necesitate imperativa, respectarea puteriloru acestoru factori e prudentia, carea ne promite folóse sigure; pre candu respireca puteriloru si incarcarea sarcinei pre umerii aceloru, ca nu au purtatu greutáti nici data, pentru noi devine pericul, iera inaintea strainiloru unu fia sco cumplitu, provocatoriu de deridere!

Eveneminte politice.

Sabiu 19 Aprilie.

Scirile cele din urma dela Clusiu ne spunu ca comissariulu regescu sosesc astadi acolo. Din mai multe partii ale Transilvaniei se pregatescu deputatiuni de intempinare care voru si caletori la Clusiu. Asiá municipiulu brasiovanu si tramite deputatiunea sea. Asemenea, dupa cum celimu in „Sieb. Bl.“ si celu din Sabiu inca au decisu in o siedintia a comunitatiei sa tramita o deputatiune. Acelesi foi deducu din purtarea comunitatiei sibiane o intorselora decisiva a politicei cetatiei acéstei'a, carea de altmintea a datu tonulu in politic'a sasésca pana acum si carea a representatu mai tare politic'a centralistica. — Se dice ca si celelalte scaune inca nu voru remané inapoi cu demunstratiunile favoritorie stárei lucruriloru de fatia.

Cátu pentru in coronare, scirile dela Pest'a pana pre la 28 Aprilie n. (v. H. Ztg.) spuneau, ca incoronarea nu se va face decátu numai cátra finea lui Maiu. Caus'a acéstei intardieri se atribueca afaceriloru croate, cari abia se presupunea, ca se voru puté deslegá intr'atát'a, incátu sa se póta procede la compunerea diplomei inaugurale. Diet'a croata ce e dreptu ca se sciea ca la 1 Maiu (astadi) are sa incepa actiunea sea. Insa pana candu sa-si dea diet'a croata votulu seu si pana votulu acéstei'a sa ajunga la Pest'a se presupunea unu terminu mai indelungatu asiá incátu numai redeschiderea dietei ungare, carea inca se recere neaperratu, inca se punea numai pre 16 multu 18 Maiu.

Acum pentru trei comitate croate precum pentru Varasdinu, Veroczze si Kreutz sa alesu comiti supremi, cari nu voru dá ocaziune la opusetiuni contra unei grabnice cointfelegeri cu Ungaria si asiá lucrurile se voru intell pre catu numai se póte. Incoronarea, nu putemu sci pre ce base, se dice ca se va face intre 10 Maiu. Asiá dara cu multu mai degrabu de cum se dicea. Diet'a se deschide in 8 Maiu; iera dupa incoronare se amana pana in Iomna. — Sa asteptámu scirile despre atitudinea dietei croate si apoi vomu sci mai siguru deca deslegarea cestiuniloru la ordinea dilei este aprópe si deca incoronarea loru se va efeptuá prin incoronarea cea atátu de asteptata a Regelui.

Cecea-ce privesce politic'a din afara si specialu cestiunea Luxemburgului, in dilele din urma, deveni mai putinu sgomotosa. Diplomati'a austriaca au intrevenu atátu la cabinetele din Parisu si Berlinu, catu si la celelalte cu doue propunerii; dupa un'a carea purcede din punctu de vedere strategicu, a propusu Austria: neutralizarea Luxemburgului, facendu din acéstei'a teritoriu belgianu. Prin acéstei'a Belgiulu devine mai mare si mai tare intre Francia si Prussia. Insusi Belgiulu insa nu a voitu sa priméscá creșterea teritoriului seu fara a se puté sci inca motivele. Cu tote aceste Austriei ia succesu a strabate la ambe cabinetele certante cu propunerea neutralizarei si a facutu pre Francia sa recunosca, ca ea trebuie sa se feréscá si de imaginea unei anesári si pre Prussia sa aduca sacrificiulu acélu Europei, cá sa-si retraga garnison'a din Luxemburgu si fortareli'a sa nu se mai ocupe de nimenea pre venitoriu. Anglia si Russia au promisú spriginulu loru la propunerea acéstei'a si dupa scirile mai dincóce spunu unele diuarie, ca suntu prospecte de sustinerea pácei.

Armárele insa mergu inainte. In Francia se facu probe cu tunarile cele nove, se tomescu mereu puscii si munitioni in fabrici interne si prin strainetate, se aduna bucate, cai si alte trebuintiouse pentru resbelu. Totu asiá se urméza si in Prussia.

Pacea, care se vede a fi acceptata, din partea Franciei, dă de alta parte unele diare, ca e numai o amăgire până cându armările în Franța voru fi complete și atunci Napoleonu va afla vre-o alta cauză de a improspeta cestiunea Luxemburgului. Pentru atare eventualitate se presupune ca celui din tâu corpul de operațiune va fi îndreptat spre statele de media-di nemțiesci, pre cari le va ocupa și le va constringe la neutralitate și apoi va urmă procedura asupra adevăratei Prusie.

Dela acestu teatru trecem la Moskva și însemnămu, ca aci e unu congresu de slavi din toate părțile pământului, între cari pôte numai polonii nu voru fi reprezentați.

Incordările în Orientu între Turci și poporele crestine suntu încă la ordinea dilei. Flot'a turcască trebuie să asude priveghinda în giurul țărmurilor ei toate vasele, că nu cumva să debarce ce-va munitiuni și alte lucruri de rebelu. — Intre Muntenegrini domnesc o intimitate foarte mare. Principele Montenegruului gratulându celui serbescu pentru castigarea fortărețelor dice „ca diu'a castigării este cea mai strălucită în istoria renascerei națiunii noastre (slave) și me alaturu din tota anim'a cu totu poporul meu la bucuria Serbiei.“

Revista diuaristica.

Din „Tr. Carp.“ scotem și anume din unu articolu intitulatu: „ce aru fi trebuit să facă Guvernulu salvatoriloru“, următoarele:

Tota acțiunea sea se reduce la aceste miserie de toate dălele; eră totu ce putea face: și în năvitătea sea se miră de ce țier'a nu-i cade în genunchi, de ce mai suntu omeni esri cugeta contr'a-i, pre cându agentii pusi injurau în foia publică ale Salvatoriloru pre toti omenii onesti cari nu mergeau să tamăie, dicându-le nici mai multu nici mai puțin decătu talhari, pungasi! și alte grozavie nedemne. Eata de unde a venitu paralisi'a guvernului în fatia cu marile idee de naționalitate, și chiaru de administrațiune. Guvernulu actualu nu are nici o acțiune în Transilvania, nici pe fatia, nici ascunsă. Ni se va dice ca nu aru fi prudente, foarte bine; dară trebuie a ne face noi mai fideli Austriei și Ungariei decătu nisce guvernori austriaci? și este vorb'a de acțiune morală, națională, care nu pôte strică Austriei, epitropa a românilor de dincolo.

Românii din Macedoni'a, suntu parasiti.

Aici guvernulu aru fi pututu să aiba încă o acțiune în timpul încercărilor de resculări în Turci'a, o acțiune fie și chiaru favoritoare Turciloru. Să indemne pre români Macedoni a îmbrățiși interesele Turciei contr'a Greciloru. Cine nu scie ca acei grecii au făcutu revoluțiunea din 1821? ca grecii ei însusi au cădiutu în retăcirile ungariloru, Cine nu scie ca de aici pordedunorocirile ungariloru

și ale greciloru? Noi însă suntu români, și cându ungarii și grecii au curagiulu să ne cotorpescă, ore noi să nu avem curagiulu a ne aperi? Ce facem? Salvatorii aduna chiaru bani că să tramita greciloru spre a puté într'o di să grecască nemulu romanescu din Macedoni'a și alte locuri! În mijloculu țierei noastre libere, încă ne este frica de ungarii și de grecii, a aperi drepturile națiunii noastre!!! Sirmăna Romănia! Evenimintele s'au făcutu mari, ambițiunea țierei noastre s'au maritu, și guvernulu ei trebuie să fie mare.

Noi iubim Greci'a și i urăm a dobândi libertățile se; dară nu credem că va reesi pre cătu va căută a derimă unu stăpănu spre a deveni ea stăpăna preste ceia-lalti. Omenii ce conduc lucrurile Greciei au multu patriotismu; rosim cându ne comparăm cu ei; dară nu țnu socotela de posibilu, de ceea ce este dreptu. Jumetate Greci'a propriu disa este compusa de pastori români. De ne vomu urcă în timpii vechi, nu vedem unu mare Statu grecu. Vedem colonie mari, vedem o națiune risipita în porturile Mediteranei, în staturi mici, comercianti că fenicienii, cartagii; dati numai la comerțu, locuindu numai orăsiere; nici odata unite aceste orăsiere; libere fie-care de sine. A constitui unu statu mare din toate aceste orăsiere risipite pre marginile și pre fatia Mediteranei, mi se pare unu visu, mai alesu atunci cându credu să asiedie temeliele unu mare statu pre ruinele celor-lalte popore agricultori și ale căroru corpuri compacte se întindu și facu partea populațiunii satelor.

În fine, este tempu că guvernulu să încépa a se gândi ca Romănia are o misiune, și a trecutulu tempulu copilariei acestui populu.

Românii au o misiune, și atunci cându această misiune nu aru cunosc-o nimenea, cându această națiune romăna, în locu sa mărğa cu curagi și credință pre calea ce-i este însemnata în lume de Dumnedieu, cătră desvoltarea sea materiale și morale, s'aru înlatură și aru deveni unu populu fără misiune, fără deunitate, fără putere, fără marime, fără dile de gloria națională, că poporul Gavaoneiloru din biblia; atunci o asemenea națiune mai bine să mōra decătu să devina obiectulu de disprețiu alu vrasmasiloru ei!

Poporul e june încă în viața politica, are aspirațiuni frumoșe și nobile, caracteru blandu și primitivulu de civilizațiune; dară nu are inițiativa. Astfelu a fostu instituțiunile se trecute. Boerii au avutu credințele loră la care au tinutu pre cătu au pututu să țina.

Ei și-au spriginitu privilegiile multu tempu sustinându-se de strainii căror'a le sacrifică în schimbu aspirațiunile naționale; dară boerii ei însisi, regenerati la sōrele vieții naționale, renunțiară în urma la privilegiu și la strainii, și nu numai fu-

sera unu obstacolu la revoluțiunea politica și sociale în Romănia, dară de multe ori lucrara în favōrea acei revoluțiuni. Cătră acestea nici boerii nu au inițiativ'a. Inițiativ'a o are guvernulu.

Calea ferată din Transilvani'a.

Clădirea călei ferate Aradu—Alb'a Iuli'a este unu lucru fapticu, despre care nu mai pôte fi nimeni în dubiu. Au fostu o nascere grea: Chiaru și ministerulu ungar. nu se puté abate dela convingerea aceea, că lini'a acést'a aru fi cea mai naturală și pentru aceea aru trebui concesa mai întâiu.

Cu zidirea călei acestei'a se implinesc o parte din cuvintele, cari le-au promis Majestatea Sea, Imperatulu Austriei, Trăniei la încheerea sesiunii senatulu imperialu din an. 1863, dicendu: „aru fi dorința Maj. Sele, și regimulu să se năsuască cu de adinsulu, că să se efectuească cătu mai curendu clădirea liniiei Aradu—Turnu rosu, carea o afla Maj. Sea de foarte mare însemnătate atâtu pentru Trăni'a câtu și pentru imperiu.“

Și despre clădirea liniiei Valea Jiului până la marginea Romăniei la Petrosiani numai este nici o îndoială. Acést'a este o liniă, la carea nu gândea nimeni din imperiulu întregu cu serioșitate, afara de cei ce s'au rugatu pentru concessiunea ei; pentru aceea nici nu iau venitu vre-unei partide din țiera în minte, să facă vre-o opozițiune în privința liniiei acestei'a, cu toate ca a face opozițiune, devenise dejă unu lucru istoricu și chronicu!

Cu concessiunea liniiei acestei'a într'adeveru au fostu suprinsa Trăni'a! Dară nu trebuie să se mire nimeni despre acést'a, decăndu amu vedim, că Austri'a este obicinuită, a face din posibilu unu lucru imposibilu, și din imposibilu unu lucru posibilu.

De altmintre Trăni'a nu trebuie să se machinască, până cându va fi calea acést'a numai o ramură de cale și decă nu cum-va aru deveni pe viitoru calea principală diu Trăni'a: noi nu vrem să imităm pre „Kol. Kōzl.“, care au numitu calea Aradu—Alb'a Iuli'a numai din cauz'a aceea „cale blastemată“, pentru ca ea nu au fostu ceea dela Oradea mare—Clusiu.

Din contra, fiindcă Trăni'a fără de aceea nu și va face călile se ferate cu banii sei proprii, noi ne vomu bucură, decă se voru face tocmai călile acelea prin unu capitalu străinu, cari suntu potrivite pentru Trăni'a.

Și împregiurarea aceea o trecem cu vederea, decă imperiulu subvenționează o ramură de cale, carea nu e asiă de lipsă, căci noi transilvanenii suntu dedati dejă, a dă ajutoriu cu banii nostri de contribuțiune, că să se subvenționeze, și astfelu de căli, cari nu se țnu nici decum de noi.

FOISIORA.

Impartășiri dintr'unu manuscriptu, cu tracteza despre Dreptulu Canonicu alu Bisericeii greco-resaritene ortodoxe ecumenice.

(Urmare)

XVI Fostu numirea de „monastiri închinăte“ și consecințele de acolo urmate, canonice?

Precum numirea de „monastiri închinăte“ au fostu anticanonice, căci canoanele bisericesci nu cunosc astfelu de monastiri; asiă și consecințele urmate din acést'a numire anticanonice au fostu anticanonice, căci fie-care monastire trebuie să fie subordonată Episcopulu, în a căru eparchie se afla; căci acele monastiri din Romănia, ai căroru fundatori au otăritu, că din prisosulu venituriloru să se de unu ajutoriu sântului mormentu, seu monastirei din muntele Sinai'a, nu s'au pututu scote de sub jurisdicțiunea Eparchiei respective piu motivulu acelu ajutoriu anualu, nici au pututu Antistii acelor locuri sante de la Resaritu să si însusiescă dreptulu de proprietaria mosielor și lucruriloru monastiresci din Romănia pentru că loră li s'au testatu numai o particică din veniturile acestor mosii, ear totalitatea mosielor și lucruriloru, ba încă și administrați'a și conducerea loră, și estradarea ajutoriului anualu la acele locuri dela resaritu, s'au testatu monastiriloru din Romănia, și mai mariloru loră în întielesulu canoanelor. Apoi decă este tocmai vorb'a despre proprietariulu ace-

lor mosii și lucruri consantite monastiriloru din Romănia seu și de mosiele ori-căroru monastiri din lume, atunci fiindcă averile bisericesci se numesc în canōne „averi domnesci“ „πραγματα κληρονομα“ proprietariulu mosielor și lucruriloru monastiresci este „Domnulu“, căci și asiă fundatori acelor mosii monastiresci aseptă dela „Domnulu“ respalata sufletesca, și calugerii au dreptulu de a se folosi din fructele acelor mosii într'atât'a, încātu să cere pentru subsistinti'a loră, avendu totodata cea mai strinsa îndatorire a satisfice tuturor fundatiuniloru, care ctitorii au legatu de veniturile mosielor monastiresci.

De aci apoi urmădia, ca Antistiloru acelor locuri sante dela resaritu nu le-au pututu competi nici dreptulu de a octroă Igumeni și calugeri greci straini pentru acele monastiri din Romănia, căci a alege pre Igumeni este dreptulu Sinodulu monastirescu, iera a denumi și asiedia pre Igumeni este dreptulu Episcopulu eparchialu, precum și a primi pre cine-va la monastire și a dechiară de vrednicu de trépt'a monachale, este dreptulu sinodulu monastirescu, iera a incuviintiă tunderea cui-va de calugeru este dreptulu Episcopulu eparchialu, precum și a chirotoni de diaconu și de preoti pre calugeri. Apoi a administră potrivit canoanelor averea monastirei, și a conduce afacerile bisericesci, disciplinari și economice în monastire, este dreptulu și îndatorirea Igumenulu celui constituitu dupa canōne cu împreună lucrare a Sinodulu monastirescu, iera a controlă și a supraveghia preste toate acestea este dreptulu și îndatorirea Episcopulu eparchialu.

Nu mai putnu anticanonice este și secularizarea a-

cestor monastiri, ce Statulu Romăniei au decretatu și efectuitu fără cea mai mica privire la urmările rechiamatiuniloru din partea stranepoțiloru acelor ctitori de monastiri închinăte, și neinchinate cari limpede au dechiaratu în chrisōvele loră fundatiunali, ca coboritorii din neamulu loră sa rechiasc monastirile în a loră stăpanire, cându Guvernulu va luă veniturile loră. Astfelu de rechiamatiuni au și urmatu din partea fratiloru Ganesci pentru monastirea Plesiesci și curtea de casatiune au decisu lucrulu în favōrea Ganesciloru; asemenea coboritorii lui Ipsalanti pentru monastirea Marcutia; apoi anticanonic'a este și aceea apromisiune, ce Statulu Romăniei au făcutu acelor locuri sante din Resaritu prin aceea, ca este aplecatu a despăgubi pre acelea prin o suma aversionale pentru prisosulu anualu alu venituriloru dela acelea monastiri dejă secularitate. Tote acestea iregularități, ce se reducu la secularizarea acelor monastiri, se voru dovedi din canōne în urmatoriulu punctu.

XVII. Monastirile nu se potu secularisă.

Jace în firea faptei de milostenie, ca aceea ce odata de voia buna și libera s'au donatu monastirei, că unui institutu bisericescu recunoscutu și de statulu, are să rămăna pentru totu deun'a averea monastiresca, și să se întrebuintieze amesuratu regulorū monastiresci, și intențiunei ctitorulu, încātu aceea se potrivește cu canōnele; la tota întemplantă, donatiunea făcuta monastirei nu se pôte luă altcum, decătu că o fapta morală, a cărei legalitate o recunoscă nu numai biseric'a, ci și Statulu; prin urmare decă biseric'a respecteaza legalitatea donatiunii făcute în favōrea vre-unei monastiri, atunci și Sta-

Pentru-ce sa nu se scimbe odata rolele si in favoarea noastra? Insa nu numai Trannia de sud-vestu se pote bucura de fericirea calilor ferate, pre care le au dorita asiá de multu, ci si celei din nordu-vestu se pare ca i suridu dile de bucuria.

Dupa cum ne impartasiesce „Budapesti Közl.“ intr'o siedintia a Senatului ministerialu din Bud'a sub presidiulu Maj. Sele s'a decisu si s'a primitu, cá sa se zidésca cátu mai curendu lini'a Oradea mare—Clusiu, si cá sa se ajutoreze din partea Statului, spre care scopu s'a si aplaciatu 4 mil. f.

Dupa cum ne este cunoscutu in anulu trecut s'a inceputu lucrulu tplanului — pentru lini'a acést'a pe spesele Statului si déca se constatéza scirea lui Budap. Közl. póte ca cele 5 milióné de fl. sa se fi intrebuintiatu pentru lucrulu de pamentu, precum s'a intemplatu si cu lini'a Aradu—Alb'a Iulia.

Noi nu avemu nici o cauza, cá sa ne indoimu despre adeverulu sciriloru lui „Budap. Közl.“, si déca este aplecatu Statulu se aduca sacrificii in favoarea Tranniei (si sacrificii s'aru cere pentru cele doúe cáli, cari mai totu odata trebe sa se lucre) atuncea din punctu de vedere alu Tranniei si de impregiurarea acést'a ne-amu bucurá, cáci lup'ta cea indelungata pentru prioritatea liniei nordice si sudice s'aru finí, ceea-ce partidelu din tíera le-aru aduce folosuri egale si numai imperiului óre cari sacrificii.

Tochmai sacrificiele acestea aru sili pre regimulu cá se nu lase lucrulu inceputu si se lucre amendoue liniile mai departe. In modulu acést'a aru capetá Trannia in fine rociulu seu de cáli ferate.—

Asiá amu avea unu prospectu in privintia unei deslegári multiamitóre (in tóte pártile), ca unde si candu sa se impreune cálile ferate din Trannia cu cele din Ungaria, in sa o cestiuna remane nedeslegata adeca aceea, ca in care directiune sa se continue cálile acestea. —

In unulu din nrii trecuti amu fostu impartásitu cetitoriloru nostri in privintia acést'a unu articulu din diariulu „noulu Lloyd“ carele au examinatú din punctu de vedere alu rentabilitáti cu tresvie calea ferata Oradea-mare=Brasiovu, carea cere spese fórté insemnate, si au ajunsu la mangaierea aceea: fiindea nu se póte sci ca ce impregiurare silesce asiá tare cá sa se faca calea ferata din Nordulu Transilvaniei: pentru aceea sa se multiamésca deocamdata fratii din Trannia ca se impartasiescu in mesura de tóte beneficiile cari le oferescé constitutiunea din an. 1848 a tíerei matere, si ca lini'a Aradu=Alb'a—Julia tocmai asiá léga Trannia cu tíer'a matere cá cum aru efectúface.

ulu trebe sa recunósca si sa o respecteze inviolatu legalitatea acelei donatii tocma cá si proprietatea ori cárei alte corporatiuni, ce exista in Statu subt scutul legiloru civile.

Statulu nici atunci n'are dreptu a secularisá monastirile si a confiscá averile lorú, candu prin lege aru denegá in complexulu seu existintia ultranea a institutulu monachalu, cáci atunci dupa principiile generali ale dreptulu de sucesiune aru trebú, cá averile monastiresci, nefindu proprietate a personelu fisice, adeca a calugeriloru, ci a „Domnului“ acele trebe la asemenea intemplári sa tréca in posesiunea respectivei religii, va sa dica: in posesiunea Eparchiei respective, de carea s'au tinutu monastirea, cá astfelu acelea averi sa remána ale „Domnului“ pentru totdeun'a.

Santii Parinti ingrigití pentru averea „Domnului“ au adusu mesuri in contr'a unei cercári posibile de secularisarea monastiriloru si de confiscarea averiloru lorú inca in véculu alu cincilea, asiadara tocma in tempii acei'a, candu institutulu monastirescu erá in cea mai mare flóre, si in obstésca adorare, candu insisi Imperatii si dignitarii cei mai mari ai Statulu románu facea donatii spre scopuri monastiresci, si candu asiadara na s'au vediatu nici o intentiune pentru secularisarea monastiriloru, si confiscarea averiloru monastiresci.

Insa acesti santii Parinti bisericesci nestatornici'a lumii, si póte condusi de spiritu profeticu, au prevediatu, ca potu veni si astfelu de tempuri, candu unu statu sa vrea sa seculariseze monastirile si sa confisce averile lorú, de-si in o asemenea mesura potentiósca din partea Statului nu este

st'a cea dela Clusiu-Oradea-mare

Cumca politiciu unguresci cari se ocupa cu calea ferata si au schimbatu ideile intr'unu modu insemnatu acést'a o vedemu din scirile ce ni le aducu diariiele nemtiesci si magiare din tierile unguresci.

Acum'a, candu nu mai este de lipsa, a face la totu lucrulu si la ori si ce impregiurare opostiune contr'a regimulu din Vien'a acum'a candu Ungaria e silita cá si ea sa socotésca, cá sa duca o politica reala, de órece erariulu statulu ungurescu trebe sa primésca greutátile garantiei intereselu pentru cálile ferate din Trannia, acum'a se amintesce si in Pest'a despre lucrulu acést'a mai multu din punctu de vedere practiculu alu rentabilitáti si alu realisárii mai usióre.

O satisfactiune mai mare nu-si potu póti cei ce suntu pentru lini'a Aradu — Sabiiu, decátu sa auda, ca ei si-au aflatu partisanu tocma numai in Pest'a si inca din aceleasi castre, unde pána acum totdeun'a s'au luptatu in contr'a liniei acést'e. In „P. Napló“ espune baronulu Gabriilu Kemény, si diariulu din Pest'a „Lloyd“ cont. Em. Andrásy (carele, déca nu gresimú, este fratele ministeriulu presiedinte ungurescu) calea ferata Aradu — Sabiiu de o linia fórté insemnata, care e neapératu de lipsa.

Dupa lini'a Canisia=Agram=Karlstadt=Fiume, pentru care are Ungaria interesu asiá mare din caus'a márei adriatice, se insemna de cele mai insemnate pentru comerciulu tíerei lini'a Pest'a=Lozioncz=Oderberg'a si in lini'a sudica calea Pest'a=Aradu=Sabiiana. Numai mai tárdlu vrea sa scie Andrásy Clusiu si Brasiovulu carasi impreunatu cu Sabiiulu.

Din partid'a contrariloru nostri de mai inainte se redica dara voci influentiátore, cari acum dupa ce s'au schimbatu relatiunile politice urmédia dreptáti si adeverulu si recunoscú insemnata Sabiiulu, aprobandu propunerea, cá cetatea acést'a sa se impreune cu Aradulu=Oradea-mare, Brasiovulu si Bucurescii, pre lángá care aru mai avea de lipsa o legatura cu Galitia pre la Bistritia.

Situatiunea fiitóre geografica a Sabiiulu, insemnata lui mercantila si industriala pentru relatiunile fiitóre cu Románia si cu orientulu nu se mai potu denegá si déca se voru pretiui in Pest'a prerogativele acestea numai asiá, cá mai inainte in Vien'a, acést'a de siguru nu face, cá sa i se recompensedie starea lui politica.

In privintia fratiloru din Brasiovu, cari au fostu insielati intr'unu modu nerespondiatoriu atáti'a ani in privintia stárei celei adeverate a cestiunei cálei ferate din Trannia, ne luámu libertate, a-i face atenti la unu periculu, este unu periculu, care-i amenintia atátu din Petroseny, cátu si dela Pest'a=Clusiu, adeca pericululu acést'a, ca Brasiovulu va casti-

nimicu edificatoriu, dar nici folosulu materialu, cáci unu sacrilegiu nu póte avea binecuventare.

Masurele sántiloru Parinti in privintia acést'a suntu urmatórele:

1. Canonulu 24 alu Sinodulu ecumenicu IV. prin care se renduiesce: „ca monastirile nu se potu secularisá, si cele odata asiediate cu judecat'a Episcopulu au sa remana pentru totdeun'a monastiri, si lucrurile cele ce se cuviu lorú, au sa se pazésca, si din monastiri sa nu se faca locasiuri lumesci; iéra cei ce aru iertá secularisarea lorú, sa se supuna cercetáriloru din canóne;

2. Sántii Parinti petransi fiindu de folosulu celu mare, ce provine crestiniiloru din institutulu monastirescu in lini'a religiosítáti, a moralulu, si a culturai intelectuale, si a artelu, din ale cároru frupte si Statulu si trage folosulu au otáritu prin canonulu 49 alu aceluasi Sinodu ecumenicu IV; „ca din monastiri nu numai sa nu se faca locasiuri lumesci, dar nici ocármuirea lorú sa nu se dee mireniloru“;

3. Fiindca pre tempulu góneloru de icóne multi Archierei din episcopiele lorú, si multi calugeri din monastiri s'au isgonitu, si iconomachii facura din casele archieresci si monastiresci locasiuri lumesci, ba inca si cárcime; pentru aceea, dupa ce biseric'a s'au eliberatu de plag'a acést'a cumplita, au rechiamatú casile archieresci si monastirile, amenintiandu preotiloru cu degradarea, iéra mireniloru cu snatema, cari devenisera in posesiunea acelu, déca nu le voru predá dereptu Archiereiloru si calugeriloru, precum dovédese canonulu 13 alu Sinodulu ecumenicu VII;

gá calea sea ferata, pre carea o ascépta asiá tare, numai in urma la tóte.

Déca vrea Brasiovulu, cá sa fia primitu mai curendu in legatur'a caliloru ferate ceea ce o dorimú si noi — atunci sa se lase de legatur'a cea nefolositóre cu Clusiu=Oradea-mare si sa se unésca cu sinceritate cu Sabiiulu. Legatur'a acést'a este cea naturala, despre acést'a ne potu convinge carele impoverate, cari umbra in tóta díu'a pre rot'a (drumul) acést'a. Numai legatur'a acést'a va multiamí interesele Brasiovulu, si déca nu s'aru fi abatutu acést'a dela calea aceea, pre care au fostu pornitu la inceputu, Brasiovulu si Sabiiulu aru stá astadi cu multu mai bine in privintia stáriloru economice.

Concederea liniei dela Valea Jiului este unu fruptu alu ne intielegerei si Brasiovulu cá si Sabiiulu pána acum'a inca nu au castigatu nimic'a. O istoria vechia, carea remáne in sa totdeun'a nóua.

„S. Z. f. H. G. L.“

Principatele române unite.

Mesagiulu Domnescu de inchiderea sesiunei 66—67 a Parlamentulu.

Dloru Senatori! Dloru Deputati!

Ve multiamescú pentru concursulu ce ati datu guvernamentulu meu, spre a-i face posibilu conducerea afaceriloru Statulu.

Ve multiamescú iaresi pentru legile cele nóue si pentru modificárilu legiloru celor in fiintia ce ati votatu. Cerate si unele si celelalte de o necesitate absoluta, ele nu voru lipsi de a aduce inlesniri simtítore in servitiulu interesulu publicu.

Domniloru Deputati!

Este de regretatu ca v'a lipsitu tempulu de a mai votá unu micu numeru de legi importante si de credite unoru vechi servitori civili si militari ai Statulu. Prin aceea ati fi usuratú unu mare numeru de suferintie de totu felulu.

Domniloru Senatori!

Amu simtitu o viua machnire cáci n'ati gasitu de cuviintia a ve uní cu Camer'a deputatiloru in privintia proiectulu de lege pentru translatarea provisoria a Curtiei de Cassatiune la Iasi: mesura recomandata de consideratiuni destulu de inalte. Amu in sa increderea ca, in sesiunea viitóre veti recunósce ca aru fi intieptu de a acordá acelu orasiu o satisfactiune dorita cu atát'a caldura.

Mi pare asemenea reu ca vitiurile ce ati potutu gasi in budgetulu comunei Bucuresciloru v'a facutu a refusá autoritáti municipale a acestui orasiu resursele necesarii trebuintieloru sele; si astfelu ati pusu guvernamentulu meu in celu mai mare imbaratiu incurcatura chiaru la finitulu sesiunei.

Este asemenea regretabile ca nu v'ati pu-

In fine monastirile nu se potu secularisá nici sub pretestu de escesuri ale calugeriloru, cáci atunci cu vatemarea dreptáti distributive s'aru pedepsí nu numai calugerii escesivi, ci si institutulu monastirescu, care n'au escesu, nici au datu calugeriloru ansa spre escesu, cáci institutiunile lui suntu sante.

Iusemnare. Inca mai amintimú aci si despre monastirile asiá numite „Brancovenesci“ din Románia. Ele se chiama asiá, cáci fundatorii lorú au fostu membrii stralucitei familii a Brancovenesciloru. Noi despre numirea acést'a n'amu avea sa insemnámu nimic, déca cu aceea nu s'aru fi facutu unu abusu in contr'a canóneloru positive, care sta in aceea, ca Brancovenescii si-au insusitu siesi dreptulu de administrare a averiloru acestoru monastiri si de punere a Igueniloru in acele. Cumca astfelu de dreptu n'au pututu exercitá Brancovenescii in acele monastiri, se vede din celemai susu aretate. Si fiindca acestu abusu au trasu asupra-si inca si atentiunea Statulu din Románia, pentru aceea Statulu au luatú sub a sea stapanire administrati'a averiloru monastiriloru brancovenesci, si asiá in locu sa se fia redusú administrati'a averiloru acestoru monastiri la starea canonica, s'au facutu unu abusu nou, si o ilegalitate nóua prin acea mesura a statulu in contr'a canóneloru positive, ce din cele mai susu dise limpede se vede.

tutu ocupă și de legea pensiunilor. Prin această ați fi asigurat cu o oră mai înainte viitorului; în contră consecințelor dezastrușe pentru averea publică ce prezintă legea cea de astăzi în vigoare.

Dloru Senatori! Dloru Deputati!

Constatu cu fericire ca, din partea puterilor streine guvernamentului meu primesc neinteruptu semnele de sentimente cele mai binevoitoare; și ca relațiile noastre cu Statul vecin urmăz a se afla în starea cea mai satisfacătoare.

Nu sunt multe zile de cându amu avutu fericirea a primi între noi, că ospetu pe principele iobitu alu unei din națiunile vecine cu care sunt secole de cându traimu într-o frație neinteruptă.

Întru Provedintia nu a cunutu cu atât desevarsire dorintiele mele. Mijlocele ce ați pututu vota spre întimpinarea lipsei care a bantuitu parți considerabile ale țerei, au fostu de neajunsu; și suferintiele unei parți a poporațiunilor rurale nu au pututu fi cu totul usurate.

Rogu pe Atotu puterniculu se binecuvintădie celu puțin în viitoru muncă plugariului; căci speru ca recolte îmbelsugate voru sterge repede până la finerea de minte a suferințelor anilor trecuți.

Inturnânduve în stăulu poporului ai carui sunțeti represintanti, aduceți-i, domniloru miei, urările cele mai ferbinti pentru prosperitatea lui cea mai perfectă.

CAROLU.

(Subsemnati) Constantin A. Cretulescu, St. Goleșcu, D. Brătianu, I. Brătianu, Al. Vasescu, Generalu Tobias Gherghely.

„Rom.“

Sambata, 8 April 1867, s'a celebratu aniversarea proclamării rezultatului plebiscitului pentru alegerea Mariei Sele Domnitorului Carolu I, și aniversarea născerei Mariei Sele.

La 6 ore de dimineață, 21 tunuri date de pe delulu curției Michail Voda au anunțiatu deschiderea serbatoriei.

La 9 ore înaltimea Sea a primitu omagiale casei Sele civila și militara.

La ora 9 1/2, Domnitorulu a primitu o deputațiune din gardă orășienescă care ia prezentatu unu buchetu marețiu însoțitu de urările cele mai caldoroșe.

La 9 3/4, în momentul cându Maria Sea se pregatea a merge la stă Metropolia, a fostu întempinat de unu mare numeru de june fete dela asilulu Elen'a și din deosebitele școle ale capitalei. Aceste copile, însoțite de respectivele directrice, au prezentatu Mariei Sele buchete grăcioșe și lucruri făcute de mână loră.

Domnitorulu a pornitu la Metropolia într-o trasura de gala cu patru cai, escortatu de unu pluton de gendarmi, de două scadrone de cavaleria, unu numerosu statu majoru și picheri ai curției, gardă orășienescă și trupele garnisonei erau înstate în trecerea Mariei Sele.

Conformu programei oficiale Te-Deum-ulu a fostu cantatu de către Pré Sant. Sea Metropolitulu Primatu alu României Par. Metropolitulu alu Moldovei și Suceavei, încongiurati de înaltulu cleru.

Corpulu diplomaticu și consularu, DD. ministri și toate înaltele corpuri ale Statului, asistau la această ceremonie, în tempulu căreia s'au datu 101 tunuri.

Dupa întorcerea dela biserică, Domnitorulu a primitu pe DD. membri ai consiliului ministrilor și pe D. secretaru alu acestui consiliu.

La orele 1, M. Sea a primitu pe DD. Ministri, înaltulu cleru și corpulu diplomaticu dupa ordinea fixata prin programa.

Ser'a la 6 1/2 ore, M. Sea a datu unu prandiu la care a luat parte numai cas'a s'ă civila și militara.

La 8 ore ser'a, o manifestatie de mai multe mii de oameni reprezentandu comerțulu și poporulu adunatu în piția St. George, purtandu tortie și steguri, au strabatutu orasiulu venindu până la palatul princiaru.

Pe la 9 ore, M. Sea Domnitorulu, însoțitu în trasura de D. ministru de interne, și alte două trasuri ale curției cu secretari și officieri, au făcutu o preumblare prin orasiu.

Ser'a, orasiulu a fostu splendidu iluminatu fiindcă iluminatiunea edificielor publice a remasă dupa dorintia Domnitorului, banii destinați pentru iluminatie s'au datu șeracilor. Edificiele consuli-

loru streini precum și mai multe alte case au fostu splendide iluminate, între aceste din urma, cas'a dlui Nicolau Lahovari a fotografului Baer, a farmacistului Curtii Eitel, a tapetierului curții Olbrich, a croitorului curții Jeanu, cas'a D. Lapati, pravația D. Michaelovits, a D. Enderle cesornicar, Eforia spitalelor, spitatulu Colției precum și farmacia, cas'a Vicepresedintei dela Statu, a D. Alessandru Plagino, a principelui Dimitrie Ghica s. a.

Cu ocazia zilei de 8 April, aniversarea născerei M. Sele Domnitorului și a plebiscitului pentru suirea pe tronul M. S. în Sea a primitu felicitări dela toate autoritățile din țera, dela prefecturi, consilieri județieni și permanente, primarii, curții și tribunale, școli, institute sanitare, armata, deosebite comunități religioșe precum și din partea a o multime de persoane private atât din țera câtu și din streinatate.

Dimineața la 9 (21) April M. Sea Domnitorulu cu ocaziunea zilei aniversării născerei sele a plebiscitului prin care a fostu chiamatu la tronulu României, a datu unu prandiu, la care a asistatu dd. ministri, Pré Santia Sea Parintele Metropolitulu primatu, Pré Santia Sea Episcopulu catolicu. D. Pastoru Neumeister, presedinte alu comunității evanghelice, D. Coen presedinte alu comunității israelite, DD. Presedinti ai Camerei legiuitor, ai curților de casă, de compturi și de apel. d. generalu Herescu, d. Generalu Ioann Ghica, d. colonel Ceratu, d. colonel Gradescu, comandantulu gardei orășienesci, d. Panaitu, primarul capitalei, d. prefectu alu politiei și alții.

Guvernulu c. r. austr., în absentia Agentului și Consulului generalu c. r. austr., Br. de Eder, care se afla în streinatate în concediu, a însărcinat pe Cancelariulu cons. gen. austr., d. Rudolf de Filek-Wittinghausen, cu administratiunea Agentiei și cons. gen. c. r. austriacu.

„I. R.“

Varietăți.

Archiducele Albrecht se spune ca aru caletori incognito (necunoscutu) prin Trani'a. Caletori'a această aru avé numai scopuri curatu militare. Adevărea scirei e de a se aștepta.

Esc. Sea Comandantele supremu Bar. de Ramming, cetim, ca se aștepta la Clusiu, că sa faca visita Comisariulu regescu.

Sieb. Bl. pretinde ca Tel. Rom. dela 28. April (pote 27.) aru fi scrisu: „Pote ca e necunoscutu multoru cetitori a foiloru ardeleni catu de departe au ajunsu certele Metropolitulu romanu din Trani'a pentru cuprinderea puterii politice etc. — „Tel. Rom.“ are o corespondintia dela Brasiovu în această cestiune, însă cu totulu altfelu de cum reproducu Sieb. Bl., ceea ce on. Red. a acelu fo aru face bine cându aru îndreptă, după cum s'a scrisu în Nrulu 31 alu Tel. Rom, căci altmintrea publiculu denselu primesc lucrulu pretinsu din T. R. cu totulu în alta forma și în altu întelesu seu, cu alte cuvinte se infățiseza ceva din T. R., ce în acest'a nu se afla.

(+) Redactorulu de Delpiny dela Diariulu Zukunft au reposatu în septamăna trecuta Din schitiele biografice ce le aflam în Zukunft, națiunile slave am perdutu întensulu unu luptatoriu creidincios alu intereselu lor. E dreptu și ecuitabilu, a recunosc ca pre langa totă sarcină de a reprezentă interesele cele numeroșe a le națiunilor slave, ca unu reprezentante și luptatoriu alu egalei îndreptăre, națiunea romana încă era de multe ori cu interesu considerat în diurnalulu reposatulu, mai multu decâtu în ori care altu diariu politicu de limba straina din Austri'a. Fiați repos. țeren'a usioră.

(*) („Revue Contemporaine“ din Paris) vorbindu despre poesiele dlui D. Bolintianu, dice: „Amu voi sa chiamam asupra acestei cărți interesulu prea realu, ce merita. Nu este vorbă aci de acele vulgare enlegeri de prosa rimata, cari nascu și moru într'o di, supunendu-se astfelu unei drepte ursite. Acest'a carte are inspirațiunile unui poetu, ce abia ne este strainu noue, și care fiindu român, este pentru noi unu frate întâiu nascutu înaintea anticei Rome, marea noastră strămoșă. Traducandu-se elu însuși, ne da unu bogatu și suavu sepetu de poesii stropite cu profumul orientulu, luminate de luminile petrunderoșe ale civilizațiunei occidentelu. Resulta din acest'a unire a acelu două lumi ale cugetării omenesci, aci contemplativa și colo meditativa, o scriere plina de gustu, din care

nu culegi altu ce-va decâtu visări și melodii; filosofulu, soldatulu, patriotulu traiescu și cantă cu o voce sonoră și adence în aceste versuri bine lovite, unde ritmulu este că unu resnetu din câmpurile de batalia, și unde strofa, întiesuta cu legend'a, se arunca cu o ardore puternică către luminosele speranție ale lunei moderne.“

Clerulu în Austri'a cuprinde 55.370 persoane, între cari 1 Patriarchu, 4 Primate, 11 Archiepiscopi, 57 Episcopi, 24 Episcopi titulari 12.863 Parochi, 589 Preoti profesori. Mai departe 720 monastiri de barbati cu 59 Archimandriti (Abbati), 45 provinciali, 6754 Preoti, 645 clerici, 240 noviti, 1916 de frati. Monastiri au Piaristi 70, Franciscani reformati 165, Franciscani observanti 28, cei conventuali 45, Dominicanu 41, Cisterciensu 47, Benedictinu 37, Frati misericordiani (milostivi) 31, Iesuitu 17, Premonstratensii 15, Basiliani (gr. or.) 26. Numerulu monastirilor femeiesci e 29 cu 5198 calugarițe. Într'ă avere bisericească face 185,672,967 fl. cu 19,639,713 venitulu anual.

„Familia“ în Nrulu din urma aduce o noțiie despre cetatea Sibiului cu o ilustrațiune. Fiindu se face amintire și de unele tradițiuni despre întemeierea cetății Sibiului, trebuie sa exprimam, că am fi doritu sa aflam între cele aduse înainte și aceea ce exista la poporulu romanu pre aci și adca, ca unu neamtu Hermanu aru fi cerutu dela romani sa i dea locu numai catu cuprinde o pele de bibolu, pentru ca sa si zidească cetate. La ce învâduse romanii Hermanu, taia pelea foarte subțire și facu din ea o curelusa lungă, cu carea cuprinse atât'a locu catu cuprinde astăzi cetatea. Acesta tradițiune și deca nu aru avé adevăru realu, e caracteristica pentru sine și are într'ăta plausibilitatea sea, pentru ca suntu cunoscute procesele cele immense a le Resinariloru cu Sibiulu, cari pretindeau pre baze de documente forte vechi teritoriulu până în lăuntrulu cetății, de alu lor.

Nr. 15—1 CONCURSU.

Carele se deschide pe vacanța stațiune inveciatorăscă în Comuna Beșkereculu micu.

Salariulu e 147 f. în bani gața, 3 jugere de aretura, 1/2 jugeru de gradina, 55 chible de grâu, 10 stangeni de lemne și cortelu liberu.

Limbă propunerei e serba și româna.

Fiesce carele aru doră a dobandi acestu postu are până în patru septemani dela antia publicare, în această foia, a substerne Consistoriulu Temisorei recursulu seu provediutu cu estrasulu de botedi, cu adevăritiele despre științiele absolute, despre purărea sea morala și politica, și despre servitiulu de până aci.

Din ședintia consistorială școlastica ținuta în Timisior'a în 16 Martiu 1867.

Nr. 16—1 CONCURSU.

Carele se deschide pe vacanța stațiune inveciatorăscă din comuna Munara.

Salariulu e 47 f. în bani gața dela comuna, și 10 f. 50 xr. că binevoitoriu ajutoriu dela manastirea Bezdinului, 1/4 jugeru de gradina, 18 chible de grâu, 14 chible de cucuru, 50 ponti de sare, 50 pf. de clisa, 8 pf. de lumini, 2 stangeni de lemne și cortelu liberu.

Limbă propunerei e româna și serba.

Fiesce carele aru doră a dobandi acestu postu, are până în patru septemăni dela antia publicare în această foia, a substerne Consistoriulu Temisorei recursulu seu provediutu cu estrasulu de botzu, cu adevăritiele despre științiele absolute, despre portarea sea morala și politica, și despre servitiulu de până aci.

Din ședintia consistorială școlara ținuta în Temisior'a în 28 Martiu 1867.

Nr. 14—2 Edictu.

Demianu Fagarasiu din Helchiu, care de șese ani cu necredintia parasindu-si pre legiuit'a sea socia Maria Vasile Feldiorănu din Bodu, în Distr. Brasiovului, au pribegitu în lume, prin acest'a se provoca, că în terminu de unu anu de zile, dela datulu de fatia, sa se prezenteze înaintea șerșului Foru matrimonialu, căci la din contra, se va decide procesulu matrimonialu asupra-i pornitu și în absentia lui, la întelesulu SS. Canone ale bisericiei noastre gr. res.

Brasiovu, 8 April 1867.

Scaunulu Protopop. gr. res. alu Tract. alu II. alu Brasiovului.

I o a n n P e t r i c u m p. Protopopu.